

## **EU som regionalt laboratorium**

**Da den kjente økonomen Jeremy Rifkin kalte EU for et stort politisk laboratorium tenkte han først og fremst på overstatligheten, det indre markedet og den monetære unionen.**

EU kastet seg her ut på helt nye områder som ingen før hadde testet og der reagensglassene i laboratoriet ikke var fylt med kjemiske væsker, men med politiske motsetninger og kompromisser. Resultatene ble ikke alltid perfekte og som man nå opplever i den monetære unionen så må man justere underveis – justeringer som ofte leder til at mer beslutninger fattes på det europeiske nivået.

I dag tester man i Europa og verden også nye administrative nivåer.

I Afrika har man etablert den Afrikanske Unionen, AU, og i Syd-Amerika ønsker man å utvikle en union, UNASUR, som kan styrke det økonomiske samarbeidet i denne regionen. Nasjonalstatens grenser klarer man ikke å endre uten krig og EU, AU og UNASUR blir motkraften til grenseoverskridende utfordringer og store globale konkurrenter som USA og Kina

Regionsgrenser og kommunegrenser er også vanskelige å endre uten krig og her går Europa nå foran som testsenter for nye modeller for samarbeide i metropoler (interkommunale samarbeide rundt vesktsentra som Stavanger, Eindhoven og London) og makroregioner som Østersjøen, Danuberegionen og rundt Nordsjøen.

De gamle grensene tøyes ut og tilpasses den økonomiske utviklingen – men utfordringen blir å få til dette uten å skape mer byråkrati og uten at man svekker demokratiet.

Tekst: Pål Jacob Jacobsen